

عنوان مقاله:

تاخیر در تشخیص و درمان بیماران مسلول و عوامل موثر بر آن در منطقه سیستان

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 29، شماره 175 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شادی شیخ - *Medical Student, Faculty of Medicine, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran*

مهدی افشاری - *Associate Professor, Department of Community Medicine, Faculty of Medicine, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran*

ابولفضل پناهی میشکار - *MSc in Human Ecology, Faculty of Health, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: یکی از دلایل گسترش بیماری سل، تاخیر در تشخیص و درمان قطعی این بیماری می باشد. هدف از این مطالعه ارزیابی مدت زمان تاخیر در تشخیص و درمان بیماران سل اسمیر مثبت در منطقه سیستان می باشد. مواد و روش ها: مطالعه حاضر به صورت مقطعی بوده که در آن ۳۸۴ بیمار مسلول اسمیر مثبت در طی سال های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ مورد بررسی قرار گرفتند. با مراجعه به معاونت بهداشتی زابل، اطلاعات مورد نیاز جمع آوری شد. یافته ها: در این مطالعه میانه تاخیر در تشخیص و تاخیر در درمان بیماران مسلول ریوی اسمیر مثبت به ترتیب ۳۱ روز و صفر روز برآورد شد. تاخیر در تشخیص در بیماران تحت درمان مجدد بیش تر از بیماران جدید بود ($P=0.004$). همچنین هرچه درجه مثبت بودن اسمیر خلط بیش تر بود، میزان تاخیر در تشخیص بیماران هم بیش تر بود ($P=0.003$). از بین سایر فاکتورهای مورد بررسی مانند سن ($P=0.361$)، جنس ($P=0.7$)، ملیت ($P=0.29$)، محل سکونت ($P=0.9$)، شغل ($P=0.154$) و درجه تحصیلات ($P=0.298$)، هیچ یک تاثیر معنی داری در تاخیر تشخیص نداشت. در خصوص عوامل مختلف در تاخیر در درمان بیماران مسلول، وضعیت شغل ($P=0.15$) تاثیر معنی داری داشت. استنتاج: مطالعه ما نشان داد که در سال های گذشته بیش تر بیماران مسلول ریوی اسمیر مثبت دیرتر از یک ماه از شروع علائم تشخیص داده شده اند، اما درمان اکثر بیماران به موقع صورت گرفته بود. همچنین، نوع بیماری سل و درجه مثبت بودن خلط می تواند در تاخیر تشخیص نقش داشته باشد.

کلمات کلیدی:

diagnostic delay, treatment delay, tuberculosis, Sistan
سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1785808>

